

regning, uden at det er nødvendigt forud at søge samtykke hertil. Der skabes herved grundlag for i visitationsmæssig henseende at kunne gennemføre en ligestilling mellem amtskommunale og statslige specialafdelinger, jfr. i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til § 1, nr. 2.

I bestemmelsen foreslås indenrigsministeren tillagt bemyndigelse til at bestemme, at amtskommunerne skal betale for patienternes behandling på statens sygehuse eller statsbetalte sygehuse og afdelinger. I overensstemmelse med sygehuslovens almindelige terminologi anvendes i forslaget ordet amtskommune som også omfattende Københavns og Frederiksberg kommuner, jfr. sygehuslovens § 2, stk. 2.

Endvidere foreslås det, at indenrigsministeren skal kunne fravige de almindelige regler om henvisning af patienter (visitation) i forbindelse med betalingsordningens gennemførelse. De almindelige regler herom findes i sygehuslovens § 5, stk. 5, og går ud på, at ved behandling på en fremmed amtskommunes sygehusvæsen udredes udgifterne af hjemstedsamtskommunen, når denne har samtykket i behandlingen på det fremmede sygehus. I modsat fald kan patienten kun modtages som selvbetalende. Kravet om samtykke i hvert enkelt tilfælde er dog i nogle tilfælde fraveget, f. eks. ved aftaler om sygehusopgavernes fordeling i grænseområder mellem to amtskommuner, ligesom en amtskommune kan give tilladelse til, at de praktiserende læger henviser direkte til fremmede (special)afdelinger. Ved de private sygehuse er etableret ordninger, hvorefter også de praktiserende læger kan henviser direkte, men således at der dog skal gives samtykke fra hjemstedsamtskommunen, inden patienten modtages. Ved statens sygehuse m. fl. har det ikke hidtil været nødvendigt med sådanne regler, og såvel amtskommunale sygehuse som alle privat praktiserende læger har kunnet henviser patienter hertil.

Med den foreslåede bestemmelse vil det som et led i den nærmere udformning af betalingsordningen kunne fastsættes, at privat praktiserende læger inden for visse rammer fortsat kan henviser patienter direkte til statens sygehuse m. fl., uden at det er nødvendigt at søge om hjemstedsamtskommunens samtykke til behandlingen forinden patienten modtages. En sådan ordning kan vise sig nødvendig for at sikre, at de statslige sygehuse fortsat får det patientunderlag, som er nødvendigt ikke mindst af hensyn til hospitalernes forsknings- og undervisningsforpligtelser. Der vil dog ved anvendelsen af denne bestemmelse blive lagt megen vægt på, at

patienttilgangen i videst muligt omfang sikres gennem aftaler mellem det statslige sygehus og de benyttende amtskommuner. Endvidere må det især for Rigshospitalets vedkommende være meget væsentligt, at de statslige sygehuse indgår i den sygehusplanlægning, som amtskommunerne i øvrigt skal foretage, på en sådan måde, at der herigennem tillægges det statslige sygehus en række nærmere bestemte opgaver. Den foreslåede visitationsregel er i øvrigt også, jfr. § 1, nr. 1, søgt gjort gennemførlig ved rent amtskommunalt finansierede specialafdelinger, hvilket kan vise sig hensigtsmæssigt, såfremt man gennem arbejdet i udvalget om landsdelsspecialer når frem til, at der også her kan være behov for særlige visitations-, henvisnings- og kautionsregler.

Med hjemmel i den foreslåede bestemmelse er det herefter hensigten fra 1. april 1975 at indføre en betalingsordning for patienter på Rigshospitalet, Kysthospitalet på Refsnæs, Finseninstitutet samt de neuromedicinske og neurokirurgiske afdelinger og radiumstationer på amtskommunale sygehuse, hvorom staten i øvrigt har indgået overenskomst om betaling af driftsudgifterne.

Taksten vil blive fastsat til et niveau omkring 450 kr. pr. sygedag, på Kysthospitalet på Refsnæs dog kun ca. halvdelen heraf. Endvidere overvejes visse betalinger for mere specielle ambulante behandlinger. Ambulant behandling vil dog som hovedregel blive holdt uden for betalingsordningen, bl. a. for at begrænse det administrative arbejde. Taksten pr. sygedag vil således ikke dække de faktiske behandlingsudgifter, men indenrigsministeriet og undervisningsministeriet har fundet, at man bør begynde denne væsentlige nyordning med en forholdsvis moderat takst, dels af hensyn til amtskommunernes udgifter, dels for at sikre at statens sygehuse m. fl. fortsat modtager det nødvendige patientmateriale.

Betalingsordningen vil efter de foreliggende planer ikke vedrøre Fødselsanstalten i Jylland, idet det er hensigten at fremsætte lovforslag om, at denne institution overdrages som et amtskommunalt sygehus til Århus amtskommune fra 1. april 1975. Endvidere vil betalingsordningen ikke omfatte statens hospitaler for sindslidende og hermed ligestillede institutioner, som efter de foreliggende planer vil blive søgt overdraget til amtskommunerne fra 1. april 1976. Af administrative grunde har man derfor ikke ment for kun ét år at burde indføre en betalingsordning på statshospitalerne. En betalingsordning ved statshospitalerne og fødselsanstalten vil dog blive overvejet, såfremt institutionerne ikke overdrages til amtskommunerne efter den nu lagte tidsplan.